

MANIFIESTO

Profesores, profesoras, investigadores, investigadoras, profesionales de la enseñanza y difusión de la Historia, reunidos en Barcelona en el mes de julio de 2007, en el **Seminario Internacional Taula d'Història**, reivindicamos el valor social y educativo del conocimiento histórico y la necesidad de profundizar en la innovación y la investigación didáctica de esta disciplina. Y queremos manifestar lo siguiente:

Creemos que la Historia, a principios del siglo XXI, es ya una disciplina multidimensional que tiende a convertirse en ciencia de la complejidad humana. Por lo que defendemos que la Historia sea una materia que ocupe un lugar importante en el currículum educativo general, desde el inicio de la educación primaria, hasta la universidad.

Tenemos el firme convencimiento de que es importante que la Historia no sea, para quienes la aprenden, una verdad acabada o una serie de datos y valoraciones que deben aprenderse de memoria. Es imprescindible que la Historia se enseñe incorporando toda su coherencia metodológica interna, de tal manera que ofrezca las claves para acercarse a su estructura como conocimiento científico del pasado.

Afirmamos que la Historia, como disciplina científica, es un tipo de conocimiento de gran poder formativo y educativo y que posee una gran capacidad de interpretación global e integradora. La Historia desarrolla, también, a través de su metodología y su didáctica diversas habilidades intelectuales, lo que facilita el desarrollo personal.

Afirmamos, también, que la Historia constituye un medio válido para aprender a realizar análisis sociales en un sentido amplio y sabemos que la Historia integra muchas de las dimensiones epistemológicas procedentes de las demás ciencias sociales, lo que permite, a su vez, estructurarlas con rigor.

Manifestamos, asimismo, que la Historia es un saber científico que se obtiene a partir de la crítica y proceso de las fuentes y que comunica sus resultados con lógica y rigor. La Historia no debe ser un arma arrojada y manipulada por el poder político y mediático de manera coyuntural. Reivindicamos un debate histórico constante y científico sin interferencias ocasionales de políticos y mediáticos.

Declaramos que no es posible, sin embargo, alcanzar y desarrollar todo el poder educativo e instructivo de la Historia sin una clara potenciación de la innovación y la investigación en nuevos métodos didácticos, camino imprescindible para acercar la historia a la ciudadanía en general, y a los estudiantes y escolares de todas las edades en particular. También es necesario actualizar sus contenidos para que las nuevas corrientes de la investigación histórica se incorporen progresivamente a los programas escolares y a los espacios de interpretación histórica de nuestras instalaciones patrimoniales.

Finalmente, afirmamos que el aprendizaje de la Historia es una pieza importante en la construcción de una ciudadanía con criterio propio, que comprenda críticamente su propia identidad y la pueda contextualizar en un mundo global.

Barcelona, 10 de julio de 2007

MANIFEST

Els professors i professores, els investigadors i investigadores, els professionals de l'ensenyament i la difusió de la Història, reunits a Barcelona en el mes de juliol de 2007, en el **Seminari Internacional Taula d'Història**, reivindiquem el valor social i educatiu del coneixement històric i la necessitat d'aprofundir en la innovació i la investigació didàctica d'aquesta disciplina. I volem manifestar el següent:

Creiem que la Història, a principis del segle XXI, és ja una disciplina multidimensional que tendeix a convertir-se en ciència de la complexitat humana. Per tot això defensem que la Història sigui una matèria que ocupi un lloc important en el currículum educatiu general, des de l'inici de l'educació primària fins a la universitat.

Tenim el ferm convenciment que és important que la Història no sigui, per als qui l'aprenen, una veritat acabada o una sèrie de dades i valoracions que s'han d'aprendre de memòria. És imprescindible que la Història s'ensenyi incorporant tota la seva coherència metodològica interna, de tal manera que ofereixi les claus per acostar-se a la seva estructura com a coneixement científic del passat.

Afirmem que la Història, com a disciplina científica, és un tipus de coneixement de gran poder formatiu i educatiu i que posseeix una gran capacitat d'interpretació global i integradora. La Història desenvolupa també, a través de la seva metodologia i de la seva didàctica, diverses habilitats intel·lectuals, fet que facilita el desenvolupament personal.

Afirmem també que la Història constitueix un mitjà vàlid per aprendre a realitzar anàlisis socials en un sentit ampli i sabem que la Història integra moltes de les dimensions epistemològiques procedents de les altres ciències socials, cosa que permet, al seu torn, estructurar-les amb rigor.

Manifestem també que la Història és un saber científic que s'obté a partir de la crítica i del procés de les fonts i que comunica els seus resultats amb lògica i rigor. La Història no ha de ser una arma llancívola i manipulada pel poder polític i mediàtic de manera conjuntural.

Reivindiquem un debat històric constant i científic sense interferències ocasionals de polítics i mediàtics.

Declarem que no és possible, no obstant això, arribar a desenvolupar tot el poder educatiu i instructiu de la Història sense una clara potenciació de la innovació i la investigació en nous mètodes didàctics, camí imprescindible per acostar la història a la ciutadania, en general, i als estudiants i escolars de totes les edats, en particular. També cal actualitzar els seus continguts perquè els noves corrents de la investigació històrica s'incorporin progressivament als programes escolars i als espais d'interpretació històrica de les nostres instal·lacions patrimonials.

Finalment afirmem que el aprenentatge de la Història es una peça important en la construcció d'una ciutadania amb criteri propi que compregui críticament la seva pròpia identitat i la pugui contextualitzar en un món global.

Barcelona, 10 de juliol de 2007